

O B S A H

Úvod	1
1. <u>Výchovná soustava jako prostředek harmonického rozvíjení člověka a společnosti</u>	4
Naléhavost vědecktějšího přístupu k výchově v jednotlivostech i v celku (5).	
Hledání životního slohu (6).	
Kritika redukce socialistické výchovy (8).	
"Pedagogika přizpůsobování" a "pedagogika překonávání" (9).	
Výchovná soustava jako rozvíjení harmonického životního slohu (11).	
2. <u>Výchovná soustava jako racionalizace vztahů cílů, prostředků a podmínek výchovy</u>	12
Pojem výchovy (13) a výchovné soustavy (17).	
<u>Podmínky výchovy</u>	22
Podmínky vnější a vnitřní (23), sociální a přírodní (24).	
Povaha a možnosti socialistické společnosti jakožto podmínka výchovy (25).	
Funkční a disfunkční podmínky výchovy (27).	
Úprava podmínek výchovy (28).	
<u>Cíle výchovy</u> a kritika jejich redukování	30
Vertikální a horizontální členění obsahu výchovy (31).	
Potřeba konkrétního výchovného programu. Subjektální, objektální a dialektické kritérium členění obsahu výchovy	
Problém složek socialistické výchovy (33).	
<u>Prostředky výchovy</u>	35
Přehled výchovných činitelů (38).	
Fetišismus prostředků (39).	
Vztahy cílů, prostředků a podmínek výchovy (42).	
Specifičnost pedagogického myšlení a jednání (44).	
3. <u>Výchovná soustava jako prostředek humanizace člověka a sociálních vztahů</u>	47
Člověk a jeho humanizace (47).	
Vztahy mezi lidmi podílejícími se na výchově (52).	
Subjekt a objekt ve filosofii a pedagogice (53).	
Subjektální, objektální (54) a dialektická koncepce člověka a výchovy (56).	
Zvláštnosti charakterotvorného procesu (57).	
Vývoj a výchova mravních vlastností (58).	
Hypotézy průběhu charakterotvorného procesu (63).	
Etapy výchovného procesu z hlediska vývoje a výchovy skupiny podle A.S.Makarenka (64) a teorie socializace (65).	
Momenty výchovného procesu z hlediska výchovy a vývoje osobnosti (66).	
Dialektický vztah individuální a sociální výchovy (70).	

Překonávání životních rozporů jako zdroj seberalizace člověka (70).

4. <u>Pedagogické řízení jako účelné pořádání výchovné soustavy</u>	73
Teoretická východiska pedagogické regulace (73).	
Filosofie vztahu subjektu a objektu řízení (74).	
Heterogonie cílů (75), vztah nutnosti a nahodilosti (76).	
Kybernetický přístup k výchově (78).	
Pojem řízení se zřetelem k řízení mezilidskému (80).	
Zvláštnosti (81) a "roviny" pedagogické regulace (83).	
Základní stránky pedagogické regulace (91).	
<u>Pedagogická diagnóza</u>	92
Osnova k analýze výchovné situace ve třídě (93).	
Časová (97) a obsahová vymezení pedagogické diagnózy (98).	
Posuzovací stupnice (98).	
<u>Pedagogická prognóza</u>	99
Kritický rozbor dosavadní teorie a praxe plánování výchovy (100).	
Podmínky využití výchovného plánu třídního učitele jako prostředku cílevědomé a soustavné výchovy (106).	
Teorie operativního plánování výchovy (109).	
<u>Vlastní řídicí a výchovná činnost</u>	115
Vztah celku a částí výchovy (115).	
Vztah obecného a konkrétního ve výchově (120).	
Vztah integrace a diferenciací výchovy (121).	
Závěr	128
Literatura	130